Referat af udvidet bestyrelsesmøde tirsdag den 15. november 2016 klokken 17.30 på KolleKolle i Værløse. Referent Karin Ravn

Deltagere: Anders Hasselbalch Christensen, Anette Aagaard, Anne Rømer Lund, Arno Poulsen, Birgit Braag Winther, Brian Møller Andersen, Charlotte Groule, Frank Dalsten, Jens Benzon Bang, Henrik Dam Hansen, Henrik Paul Nielsen, Karen Kongsbak, Lotte Junggreen, Mads Bundgaard, Nina Kümmel, Niels Bruun, Marie-Louise Berntsen, Kristine Arnholdt Thorlacius, Sidsel Fogh Pedersen, Peter Østergaard, Rasmus Frich, Karsten Møller, Lis Birkdal Møller, Joachim Cederfeld de Simonsen og Anders Torp Jensen. Afbud: Marianne Clemensen, Henrik Lytsen, Per Guldbæk, Nina Kümmel, Frej Nørgaard Petersen, Marie Winding og Tina Winkel Svendsen.

Gæster: Charlotte Hanson, Susanne Andersen, Kirsten Melchior og Dan Besjakov fra 2. Kreds. Fra Bornholm Dorthe Radil og Hanne Jørgensen.

Efter spisning var der indlæg plus spørgsmål til revisor Sten Peters fra Deloitte. Derefter blev en formentlig kommende fremtid som regionsforening drøftet mellem KTF og de to andre kredse, der vil blive involveret, hvis Tandlægeforeningens struktur skal til at følge regionerne.

Peter Østergaard kommenterede det udsendte forslag fra KTF's advokat Birgitte Stenbjerre om den økonomiske opbygning af en ny forening, der dækker tandlægerne i Region H. Forslaget går ud på at udskille Tandlægevagten i et ApS med en selvstændig fond. De tre sammenlagte parters formuer foreslås også samlet i en fond, hvis bestyrelse skal tage stilling til drift, diverse bevillinger med mere.

Susanne Andersen takkede indledningsvis for KTF's invitation. Nordsjælland er i dag i 2. Kreds, men er nu indstillet på, at der godt må ske forandring. Et punkt, der skal forhandles, er dog en samarbejdsaftale i forhold til Tandlægevagten i Hillerød.

Dorthe Radil, formand på Bornholm, er i afventende position og har ikke de store holdninger endnu. På forespørgsel oplyste hun, at tandlægevagt går på skift mellem øens tandlæger. Hanne Jørgensen, også Bornholm, syntes, at den foreslåede form virker lidt formel og usmidig, men hun ville ikke afvise, at der kan være fornuft i et stort apparat.

Kirsten Melchior (2. Kreds) fandt det fornuftigt at få Tandlægevagten på Oslo Plads skrevet ud i en selvstændig aftale. "Vi er klar til at separere os," lød det i forhold til samarbejde med KTF og Bornholm. Kredsstrukturen giver ikke mere mening, men lokalselskaber/-foreninger rundt i regionen kan være en model.

Peter Østergaard kommenterede, at man måske godt kan gøre tingene mindre formelle på bestyrelsessiden, og at intet - som pointeret i de udsendte papirer - er lagt fast.

Frank Dalsten talte for, at overgangsperioden ikke bør blive for lang. Når først beslutningen er taget, er det vigtigt at smelte sammen så hurtigt som muligt. Særeje i aftalen er ikke nogen god løsning.

Susanne Andersen mente, at der måske skal være en noget anderledes tidsramme i forbindelse med vagterne. Og hun savnede noget om de fremtidige kontingenter.

Rasmus Frich rejste spørgsmålet, om det er nødvendigt med fem til at administrere fondene. Hertil replicerede Peter Østergaard, at det ikke påtænkes at lønne fondsbestyrelserne. KTF's i sammenhængen store formue er tjent ind via de gode år i Tandlægevagten.

Nina Kümmel mente, at der er rigelig tid til at tænke sig om. Hertil svarede Susanne Andersen, at regions-spørgsmålet jo er en del af den demokratiske struktur, der skal stemmes om på hovedgeneralforsamlingen 26. november. Derfor er nogle af tingene nødt til at blive afklaret.

Peter Østergaard oplyste, at der vil blive et kontingent til hovedforeningen og et til regionen, mens eventuelle lokalselskaber selv skal stå for kontingent/administration.

I forhold til en kommende regionsbestyrelse forestiller han sig denne fordeling:

18 fra det nuværende KTF

5 fra nuværende 2. Kreds

1 fra Bornholm

Mødefrekvens kunne blive fire årlige bestyrelsesmøder i København, to i Nordsjælland og det årlige internatkursus på Bornholm.

Med hensyn til start på den nye regions-opdeling oplyste Henrik Paul Nielsen, at der et ønske om en lidt længere frist end oktober 2017, så noget tyder på, at regionsbestyrelserne først skal fungere fuldt fra senest 1. januar 2018.

Kirsten Melchior gav udtryk for ønsket om, at Nordsjælland bliver separeret fra dag 1. Charlotte Hanson talte også for en overgangsordning, så tingene kan komme i gang.

Peter Østergaard oplyste, at han gerne stiller sig til rådighed som regionsformand, når Niels Bruun stopper i forbindelse med mødet i regionsbestyrelsen umiddelbart efter hovedgeneralforsamlingen lørdag. Et FU bestående af alle tre kredsformænd (Charlotte Hanson, Dorthe Radil og Peter Østergaard) vil derefter kunne stå for opgaven med at få skruet regionsforeningen sammen. En idé der var tilslutning til i forsamlingen.

Niels Bruun luftede tanken om en eventuel mindretalsbeskyttelse, når der ved en senere stiftende generalforsamling skal vælges ny regionsbestyrelse.

Mads Bundgaard mente at kunne konstatere, at alle i princippet er positive over for at skulle samarbejde i en ny forening for alle regionens tandlæger, så hovedkonklusionen blev et "Velkommen". Med en række nik salen rundt sluttede den del af mødet, hvor de andre kredsgæster deltog.

Drøftelse af HGF-dagsordenen

Peter Østergaard gik straks til dagsordens-punktet "Særlige emner":

- Stemmeret til overenskomstresultater
- Demokratisk struktur
- Domicil
- Ejerskab i privat praksis

Marie-Louise Berntsen, der er formand for PATU, oplyste som indgangsbøn, at de ansatte tandlæger vil kæmpe deres kamp i forhold til at stemme om overenskomstresultater.

Som et apropos til kæde-indlægget af Sten Peters blev der derefter spurgt, om de klinikejere, der køber sig ind i en kæde, stadig betragtes som klinikejere og dermed kan stemme. Nina Kümmel mente

her, at den, der har ydernummeret, er den, der stemmer: ”Dem, der betaler, er dem, der bestemmer”. Men helt så enkelt er det ikke, lød det fra Mads Bundgaard, der karakteriserede situationen på dette område som ”noget rod”. Han mente, at Landssamarbejdsudvalget derfor bør arbejde på at få spørgsmålet helt afklaret.

Sidsel Fogh Pedersen mente, det vil være lidt præmaturt at skulle forholde sig til stemmeret for de ansatte, hvis forholdene omring kæde-klinikejernes ret til at stemme ikke står lysende klar. Efterhånden som kæderne breder sig, risikerer Tandlægeforeningen jo at stå med masser af ansatte og meget færre klinikejere, der har ret til at stemme om overenskomsten, lød det.

Arno Poulsen fortalte, at nogle mener, at kæderne kan blive fagforeningens død. Helt så slemt ser Henrik Paul Nielsen ikke situationen, men det kan nok blive nødvendigt at blive lidt mere ”hardcore” i forhandlinger i fremtiden, mente han. Frank Dalsten frygter et scenarie, hvor tandlægerne i kæder melder sig ud, fordi kæderne har deres egne jurister og så videre.

Jens Benzon Bang mente helt generelt, at det er nødvendigt at støtte op om de ansatte tandlæger, så de ikke i den nye ”24-7-verden” kommer til at gå for lud og koldt vand.

Karsten Møller oplyste til orientering, at kæderne anbefaler, at hver tandlæge får sit ydernummer.

Omkring punktet **Demokratisk struktur** oplyste Henrik Paul Nielsen, at der vil blive stemt om det forslag, hovedbestyrelsen har lagt frem. Her bebudede Marie-Louise Berntsen, at PATU vil komme med et forslag om at få HB suppleret med et 8. medlem.

Omkring **Domicil** udtrykte Frank Dalsten håb om at få afsluttet mange års diskussion om, hvorvidt Tandlægeforeningen skal blive i Amaliegade eller ej.

Punktet **Ejerskab i privat praksis** kom ifølge Henrik Paul Nielsen egentlig på dagsordenen, fordi politikerne gerne ser fremmed kapital i tandlægebranchen og af den grund ønsker kravet om, at tandlæger mindst skal stå for 51 procent af ejerskabet, ophævet. Men udviklingen i kædedannelser har jo nu gjort emnet superaktuelt.

Mads Bundgaard gav udtryk for den mening, at regionerne ikke er interesserede i at forhandle med kæderne. Og de 51 procent, som kæde-tandlægerne ejer, er jo i virkeligheden kun baseret på passiver, som Sten Peters oplyste i sit foredrag.

Valg

Peter Østergaard tog derefter fat på punktet ”Valg”. Lotte Junggreen og Kristine Arnholdt Thorlacius er KTF’s HB-kandidater på det offentlige område. Da PATU har to gode (og unge) kandidater, ønsker PATU at få hovedbestyrelsen udvidet til otte medlemmer, selv om oplægget er syv.

Flere, blandt andet Henrik Paul Nielsen og Frank Dalsten, fandt det problematisk, hvis HB skal tilpasses efter, at man ikke i PATU kan beslutte sig for én kandidat. Vedtægter skal være langtidsholdbare, så det er risky business at pille en enkelt detalje ud, mente Frank Dalsten.

Nina Kümmel advarede mod, at formanden vil få en meget stærk rolle, hvis der bliver et lige antal medlemmer i HB. Så er formandens stemme nemlig udslaggivende. Hertil sagde Niels Bruun, at han i syv HB-år ikke havde oplevet det som et problem overhovedet.

Brian Møller Andersen, der er den ene PATU-kandidat, mente, det er et meget vigtigt signal, at unge kræfter gerne vil i HB. Selv er han en ny generation, der står med ansvaret, når chefen ikke er der.

Marie-Louise fandt det vigtigt, at hun som PATU-formand vil kunne gå til sit bagland og sige, at de unge tandlæger bliver taget seriøst.

Der blev herefter tilkendegivet støtte fra alle til Brian Møller Andersens kandidatur, der får lavet en præsentations-video, da han er bortrejst. Holdningen til HB på otte medlemmer vil nok være et emne helt op til HGF-dagen, mente Peter Østergaard, som mindede om, at alle KTF'ere mødes til et formøde på Munkebjerg klokken 18 den 25. november.

Karin laver præsentationsmateriale i samarbejde med de kandidater, der stiller op.

Tryghedsordningerne. Her stiller Niels Bruun op som formand, og Anne Rømer Lund, Arno Poulsen og Anders Hasselbalch Christensen stiller op til bestyrelsen. Da arbejdet kræver, at man sætter sig ind i mange ting, er det vigtigt at få valgt "langtidsholdbare" folk, lød det fra Peter Østergaard.

Med hensyn til Tryghedsordningerne varslede Niels Bruun, at der er store problemer med Erhvervsudygtighedsforsikringen. Her fosser pengene i øjeblikket ud af "statskassen", og bestyrelsen har set sig nødsaget til at justere. Danica, der står for ordningen, har nemlig krævet præmiestigninger på mere end 50 procent. De seneste to år har der været et underskud på 45 millioner kroner, og problemet er, at kontrakten med Danica er meget dyr at komme ud af (i størrelsesorden 17-18 millioner). Skal kontrakten opsiges, skulle det egentlig have været nu, men beslutningen er udskudt til foråret 2017.

De foreslående ændringer, som kan bringe præmieforhøjelsen ned på 11,8 procent, er blandt andet, at forsikringens ophør sættes ned fra 67 til 65 år. Karenstiden sættes op til seks mod nu tre måneder, faginvaliditetsgrænsen hæves fra 55 til 58 år, og udbetalinger indekseres ikke. Endelig er forsikringen nu kun gratis for nyuddannede i et år mod før to. Der kompenseres dog lidt for den længere karenstid med en lidt højere dagpengedækning i perioden, oplyste Niels Bruun. Han nævnte også, at det stigende antal modtagere af erhvervsudygtighedsforsikringen ikke kan relateres til, at det på et tidspunkt blev muligt for "dårligere liv" - eksempelvis diabetikere - at blive forsikret.

Sidsel Fogh Pedersen ville vide, om skadesbilledet har ændret sig. Og det har det absolut. Stadig flere får stressrelaterede diagnoser, endda helt unge sidst i 20'erne. Anette Aagaard fandt det betænkeligt, hvis ordningen er både dyr og dårlig, ikke mindst fordi den er obligatorisk. Frank Dalsten mente, at der måske fremadrettet bør ses på, om forsikringen skal være et krav til alle.

Eventuelt

Rasmus mente, at tankerne om at lade KTF's formue indgå i den nye, fælles fond, ikke passede i forhold til det, der blev vedtaget på kredsgeneralforsamlingen 29. september. Her blev det lagt frem, at 2. Kreds ville lade medlemmerne være kontingentfri i det kommende år – og dermed nedbringe deres formue. Dette er siden vedtaget. En afstemning på kredsgeneralforsamlingen viste, at der ikke var flertal for at gøre det samme i KTF. Men da var præmissen, at kredsen selv kunne beholde sine penge, understregede Rasmus Frich.

Frank Dalsten opfordrede til at få det kommende samarbejde i Region H til at glide. Mads Bundgaard, der fuldstændig delte Rasmus Frich's opfattelse af foreløbet, foreslog, at man som en løsning kunne vælge at lade formuen betale KTF-medlemmernes kontingent til regionen det første år. Medgiften er jo stadig stor.

Karsten Møller mindede om, at det jo er ikke medlemmerne, der har indbetalt alle pengene i formuen. Overskuddet skyldes mest Tandlægevagten.

Klokken 22.40 sluttede mødet.